

ВЗАЄМО

РОЗУМІННЯ

№ 3(31), спеціальний літературний червневий випуск

Газета, яку видає офіційно зареєстроване суспільно-корисне товариство
“Інститут всебічного взаєморозуміння між німецьким та українським народами”
Кольорові випуски цієї газети можна знайти в Інтернеті за адресою: www.zhura.de

VÖLKERVERSTÄNDIGUNG

Zeitung, herausgegeben durch den gemeinnützigen Verein mit dem Sitz in Köln
“Institut für allseitige deutsch-ukrainische Völkerverständigung (IfV) e.V.“

Австрійське видавництво Droschl-Verlag з міста Graz підготувало і видало німецький переклад роману Оксани Забужко (на фото – в центрі) “Музей покинутих секретів”. В суботу 28 травня в приміщенні кельнського Форуму імені дисидента Льва Копелева у співробітництві з книжковим магазином Klaus Bittner відбулась презентація цього твору.

Oksana Sabuschkos zweiter Roman ist eine schonungslose, mutige und manchmal schockierende Abrechnung mit den gesellschaftlichen Verhältnissen der Ukraine. In einem komplexen Panorama erzählt sie die Geschichte dreier Frauen und damit auch die schwierige und verworrene Geschichte der Ukraine im 20. Jahrhundert.

Daryna ist Fernsehproduzentin in Kiew. Eines Tages entdeckt sie ein Foto der Partisanin Helzja, Mitglied der Ukrainischen Aufstandsarmee in den 40er Jahren, und beschließt, ihre Geschichte in einer Dokumentation aufzuarbeiten, umso mehr, als sie sich im Zuge ihrer Recherchen in Helzjas Enkel verliebt. Fast zur selben Zeit kommt Darynas beste Freundin bei einem Unfall ums Leben, die Malerin Wlada, deren international hoch gehandelte Gemäldeserie »Geheimnisse« bei diesem Unfall verschwindet.

Geheimnisse – vor den Bolschewiken vergrabene Ikonen, geheimniskrämerische Mädchenspiele, von der offiziellen Geschichtsschreibung Verschwiegene, das Unausgesprochene zwischen Männern und Frauen – dieses Motiv durchzieht den überbordend erzählten Roman, der eine erstrangige Mentalitätsgeschichte eines paradigmatischen osteuropäischen Landes darstellt. (<http://www.kopelew-forum.de/Frameset/index2.htm>)

Пані Ірина Ястреб отримує авторський автограф

Пан Всеволод Мардак – активний учасник обговорення

Пан Бенедикт Праксенталер, пан Євген Тейзе та інші

Дружня вечерея після завершення презентації

А у вівторок 07 червня в приміщенні кельнського Форуму імені Льва Копелева відбулась політична дискусія на тему „Aktuelle innen- und außenpolitische Situation in der Ukraine“ (Nico Lange im Gespräch mit Prof. Gerhard Simon und Dr. Elisabeth Weber).

ПРИВІТ З МАЙБУТНЬОГО

День видався важким і до вечора я був наче вичавлений лимон. Бо звітно-виборчі комсомольські збори – це не жарти, тим більше, що на них був присутній представник міськкому партії. Але я все підготував на високому рівні і збори пройшли на “Ура”. Але на цьому моя робота на сьогодні ще не завершена, тому що треба підготувати тези до п’ятдесятирічного ювілею Жовтневих свят. А це теж не дріб’язок, бо тези – велика політична і партійна відповідальність.

В поштової скриньці я виявив листа, здивувався, що адресований особисто не мені, хоч адреса на конверті була моя, і тому конверт розкрив. Розкрив, прочитав і волосся моє дибом стало. Почитайте ви і у вас лисина здобиться.

«Здорово, братан... - починається лист, хоч як на духу признаюсь, в мене такого брата нема, хай призначають навіть партійну перевірку.

...Не мог дозвониться к тебе по мобильнику и на интернет ты не отвечаешь.

Хоч убийте мене, я не знаю, про що йдеться, що цей “братан” меле, надивився, напевне, імпортерних філімів і “дах” поїхав.

Поэтому решил лично накидать тебе предьяву и забить стрелку.

Про що “родич” пише, я навіть не уявляю, хоч учусь на філологічному факультеті.

Те бабки, что поступили на мой счет в банке, пришли с опозданием почти на неделю, и поэтому я включил счетчик и ты мне будешь должен столько же баксов. И не думай отдавать деревянными, они мне и даром не нужны. А полезешь в пузырь, забьем стрелку на послезавтра возле «Макдональдса», приезжай, но больше трех «быков» со своей стороны не приводи.

Чуєте, про що пише? Він, бачте, відкрив рахунок в банку. В якому, американському? Він забувся, де живе? В нас, крім ощадкаси, ще є чотири банки, але в них ще жоден “братан” собі рахунок не відкрив. Тим

більше з американською валютою. А навіщо йому імпортерна валюта, коли наші рублі за них дорожчі? З жиру бісяться. Ще й якийсь “Макдональдс” приплів. Знаємо, їздив наш комсомольський актив в турпоїздку по країнах соцтабору, наслуховався про їхні гамбургери та чисбургери, а що воно таке, толком ніхто й не знає. А тут, бачте, “воно” зустріч призначає біля того, про що ніхто не знає, та ще й про якісь “воли” нагадує. Волами вони до цих пір їздять, чи що?

Но это так, между делом. Вчера в Соколова на фуршете был, он внука крестил. Когда приехали с церкви...

Яке блюзнірство. Таке говорити про товариша Соколова, про самого першого секретаря. Він – і церква... І язик цьому писаці колом не стане. Та тиждень тому товариш Соколов виключив з партії секретаря по ідеології тільки за те, що його дружина погодилась в подружки кумою стати. А тут звинувачувати в такому злочині самого товариша Соколова. Тим більше, про які внуки йдеться, коли в товариша Соколова навіть дітей нема?

Потом Кобзон спел «Мурку» в сопровождении военного хора, а дирижировал им генерал.

Чуєте, що пише? Генерал “Мурку” диригує. Та якби таке трапилось насправді, в цей же день генерал став би молодшим сержантом, а хор в повному складі на буряки відправили б.

А дальше Кобзон разошелся и начал петь еврейские песни, а хор подпевал.

Ой, забрехався товариш. Щоб Йосип Давидович, наш мужик, та співав при народі єврейські пісні? Та ніколи цьому не бувати. Та й єврейської він не знає, звідкіля ж. А військовий хор підспівував? Ну й придумав же.

После концерта представители разных партий подносили крестнику подарки.

Хвилинку, це в якій країні діється? Які партії, якщо Партія в нас одна і уособлює собою розум, честь і совість

цілої епохи? Ні, товариш Соколов не допустив би того, щоб якісь інші партії плутались у нього під ногами, тим більше, подарунки щоб брав. Ми ж знаємо товариша Соколова як кристально-чистої душі людину, він не те що чуже не візьме, він своє з радістю віддасть.

Читаю далі:

Вчера рекламу массажера смотрел, одна телка жопой вертела перед экраном около часа, даже надоело.

Чуєте? Він, мабуть, з-за кордону приїхав. Де ж це видано, щоб у нас по телевізору, де тільки дві програми, та ще й рекламу крутили? Та й навіщо вона нам, коли в нас все саме краще, це ж знає будь-який школяр. Тим більше, щоб ж... (ой, яке страшне слово) показували.

І нарешті:

Если выживем, встретимся после Нового года на Рождество-2012, отметим, после пойдём дальше стричь зелень».

Я здогадався, так це ж фрагмент фантастичної повісті. Ця дата буде через 45 років, а в той час ми вже довго будемо жити при комунізмі. І буде мені 65, і навіть тоді я, напевно, не зрозумію, як серед зими можна підстригати зелень. А все інше, що описано в листі, не дай Бог приснитися навіть у страшному сні, в самих кошмарних кошмарах. Автор цього, вибачаюсь, листа не читав Програму нашої рідної Партії і не знає, яке щасливе майбутнє нас чекає в недалекому майбутньому і які перспективи мені світять в мої 65. Всього цього автор не знає, політично не підкований, мабуть. На місяць в мою комсомольську організацію, і він після такого стажування не буде такі дурниці писати.

Я відклав листа і подумав: “Добре, що таке можливе тільки в їхньому “забугорному” світі, а в нас стабільність і порядок, і я спокійно можу готувати тези до ювілею Жовтневих свят”.

Михайло Григорук

ГУМОРЕСКИ ОДНОГО МАЛОВІДОМОГО ПОЕТА

Im Laub zwitschert eine Nachtigall,
Mir ist das aber wurscht und scheißegal.
In Deutschland geht es Nachtigallen schlecht –
Dort haben sie das weibliche Geschlecht.

Пішов у гай гуляти
Із дівчиною я,
Взяв фотоапарата
І їжі на два дня.

В тім гаї дивовижнім
Та й жив голодний вовк,
Почув він запах їжі
І апарата щовк.

Він з’їв мою Марусю
І апарата з’їв,
З тих пір я стережуся
Зелененьких гаїв.

24 травня в Національному університеті Києво-Могилянська академія презентували книгу **Час "дешевого клоуна"** Українська освіта: випробування горе-реформами. Збірка містить документи, інтерв’ю та статті, які висвітлюють ситуацію в українській освіті, що склалася після призначення на посаду міністра освіти і науки Дмитра Табачника. У книзі описані події, починаючи від звернення Президента “Могилянки” Сергія Квіта до освітянської громадськості від 16.03.2010 року, в якому він закликав висловитися публічно проти Табачника, - "особи, не прийнятної на такій важливій і відповідальній посаді як міністр освіти і науки України", до Підсумкового документа учасників круглого столу Небезпеки нової концепції літературної освіти, який відбувся 10 лютого 2011 року. Ще у вересні 2008 року "дешевим клоуном" Табуни-ка вперше назвав нинішній міністр інфраструктури Борис Колесніков. (Korrespondent.net)

У столиці України презентували видання «Народна війна». Як зазначає автор-упорядник книги Роман Круцик, у ній вперше вивели статистику кількості збройних повстань на українських теренах у 1917–1932 роках. Це, на думку автора, зовсім в іншому світлі показує і концепцію «братньої любові народів» СРСР, і передумови Голодомору 30-х років. Видання фактично є путівником по музейній експозиції, присвяченій антибільшовицькій боротьбі у згаданий період, однак воно також містить і не включені до виставки документи. **В період 1917–32 років в Україні було близько трьохсот збройних повстань.** (Радіо Свобода)

ЦЕРКОВНЕ ЖИТТЯ. DAS KIRCHLICHE LEBEN

В четвер 02 червня в храмі Maria Schutz в місті Крефельді Українська Автокефальна Православна Церква провела богослужіння з нагоди свята Вознесіння Христового. Нижче подані деякі замальовки цієї знаменної події.

На під'їзді до церкви майорить державний прапор

Двері церкви гостинно відкриті

Отець Володимир читає Євангеліє від Луки

Один з моментів святкового богослужіння

Причащається раб Божий (раба Бога) ...

А після служби відбулася спільна трапеза духовенства і віруючих. Казкова погода активно сприяла дружньому спілкуванню на відкритому повітрі

На місці Десятинної церкви збудують храм Московського патріархату. Два проекти, які виграли за результатами голосування щодо проекту забудови території Десятинної церкви, цілком влаштовують представників УПЦ. Про це заявив намісник Свята Різдва Пресвятої Богородиці Десятинного чоловічого монастиря УПЦ МП архимандрит Гедеон (Харон). "Ми обрадувані і дякуємо Богу за ці результати. Концепція церкви завжди полягала в тому, що має бути храм-музей. Зокрема, на фундаменті Десятинної церкви, як сучасний світ будує, повинен бути музей, а наверху – собор. Це наш проект. І промислом Божим так воно і сталося, що виграли два проекти. Один – "чистий" проект без храму – для музеєфікації церковних залишків, а другий – концептуальний проект самого собору – того "красавця" білокам'яного, біломармурового із золотими куполами", – зазначив священик. (<http://tsn.ua/ukrayina/na-misci-desyatinnoyi-cerkvi-zbuduyut-hram-moskovskogo-patriarhatu.html>)

"Сталіну помолимося"?! Коли Російська православна церква канонізує Сталіна? Питання серйозне, бо вже почалося. Це не фейк. Газета "Московский комсомолец" оприлюднила цю ікону Сталіну та розповідь про неї. Ікона Сталіна перебуває в найбільшому храмі Петербурга. Поширюються чутки про її чудотворність. З нею ходили хресними ходами. Тобто це не розкольникство якесь, а навіть дуже і мейнстрім РПЦ. Нагадаємо, що в 2004 році оприлюднили фото ікони Януковича. І дійсно - чим Сталін гірший. От канонізують "великомученика" Сталіна і пів України йому молитиметься, бо УПЦ МП є філією РПЦ і транслює ті ж ритуали. Подобається така перспектива? (Сайт «Майдан» від 19.05.2011 р. та <http://www.mk.ru/politics/russia/article/2011/05/16/589260-kazhdenie-stalinu-prodolzhaetsya.html>)

Цитата: "Ікона «Великая победа» написанная на основе «апокрифического» сюжета о небесном покровительстве Сталину, доставлена в Санкт-Петербург. Образ написан в городе Покрове Владимирской области по заказу группы петербуржцев иконописцем Михаилом Осипенко и освящён в Оптиной пустыне".

IMPRESSUM

Цю газету видає офіційно зареєстроване суспільно-корисне товариство "Інститут всебічного взаєморозуміння між німецьким та українським народами". Юридична адреса Інституту: Tacitusstr. 7 A, 50968 Köln-Bayenthal, Tel: 0221 / 76 69 62, Tel/Fax: 0221 / 760 25 19. Konto 0750250467, Postbank Dortmund, BLZ 44010046

Die Redaktion der Zeitung „Völkerverständigung“ behält sich das Recht vor, mit dem Inhalt der Artikel von einzelnen Autoren nicht einverstanden zu sein. Die Artikel werden in der Fassung von Urquellen präsentiert.

Редакція газети залишає за собою право не погоджуватися зі змістом статей окремих авторів.